

dette Spørgsmaal. Jeg tror slet ikke, at Forholdet nu om Stunder er saaledes, at Mændene absolut ville skyde Kvinderne ud fra de Forsamlinger, hvori der skal raadslaas og tages Afgørelse om offentlige Forhold. Jeg kan i hvert Fald for mit eget Vedkommende nævne, at i den Kommission, som nu skal nedsættes til Tyendelovens Revision, hvor det er overladt mig at udpege 6 Medlemmer, vil jeg ikke alene ikke, som man efter det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Frier) skulde tro, udnævne lutter Jurister — jeg har kun tænkt paa at udnævne en — men jeg vil tillige udnævne en Dame til at være Medlem — naturligvis, hvis Damen vil —, og jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at man omkring i de forskellige Kommunalbestyrelser ogsaa vil tage dette Hensyn, for saa vidt der findes Kvinder, som maa antages at være skikkede til det paagældende Hverv.

Maa jeg i denne Forbindelse udtale, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds virkelig gør Koncipisterne til Lovforslaget nogen Uret, naar han mener, at Forslaget er saa juridisk affattet, som han sagde. Der er f. Eks. Bestemmelserne i § 8 om Sættningen af Overværgeraadet. Der foreligger deri ikke det mindste om, at der vil blive to Jurister i Overværgeraadet. Det ligger der hverken i den Form, hvori Lovforslaget foreligger, eller, saa vidt jeg kan skønne, i den Form, hvori Ændringsforslaget til § 8 foreligger. Der siges jo i § 8 kun, at det ene Medlem skal udnævnes af Justitsministeriet, men deri ligger paa ingen Maade, at det vil blive en Jurist; det er jo noget, der vil bero paa Omstændighederne og paa, hvem man i det paakommende Tilfælde kan finde, der maa antages at være egnet til Hvervet.

Naar jeg har kunnet tiltræde alle de Ændringsforslag, Udvalget har stillet, udelukker det dog ingenlunde, at der kan være Enkeltheder deri, overfor hvilke jeg maa nære nogen Betænkelighed. Dette gælder saaledes Forslaget til Affattelse af en ny § 10, idet det forekommer mig, at man gaar vel vidt, naar man vil gøre det at skulle være Tilsynsværge for et af de i dette Lovforslag omhandlede Børn til et borgerligt Ombud, som ingen kan undslaa sig for at udføre. Imidlertid tillægger jeg dog ikke Spørgsmaalet saa stor Betydning, at jeg skulde udtale mig ligefrem imod Ændringsforslaget.

Der er under Nr. 22 af et Mindretal stillet et Forslag, som gaar ud paa, at

Overværgeraadets Afgørelser kunne indankes for Højesteret. Jeg tror ikke, en saadan Regel vil være heldig. Saaledes som vi kende Forholdene nu, og som ogsaa Principet er i det foreliggende Lovforslag, ere disse Afgørelser om at betage Forældrene deres Forældremyndighed, i sig selv administrative Afgørelser, og det kan aldrig være heldigt eller rigtigt at bestemme, at administrative Afgørelser i sidste Instans skulle indankes for Domstolene. Jeg tror for øvrigt ogsaa, at selv om man vil gaa over til at gøre det til retslige Afgørelser, altsaa gøre Værgeraadene til en Slags Værgeretter, vil man dog vistnok alligevel finde, at man nok kunde blive staaende ved Overværgeraadets Bestemmelser, idet der ikke er nogen Tvivl om, at de 3 Mænd, dette kommer til at bestaa af, ville indhente saa mange Oplysninger og søge efter hele den Fremgangsmaade, Lovforslaget foreskriver, at skaffe Sagen saaledes oplyst, at man meget vel kan lade det bero ved deres Afgørelse.

Forslaget under Nr. 37, som foreskriver, at Staten skal oprette to Opdragelsesanstalter for særlig vanskelige Børn, en for Piger og en for Drengene, opfatter jeg saaledes, at det fra Rigsdagens Side, for saa vidt det bliver vedtaget, ønskes, at der hurtigst muligt skal udarbejdes Planer og foreslaas Bevillinger paa Finansloven til Oprettelsen af disse Anstalter, og jeg skal naturligvis, hvis Forslaget bliver til Lov i denne Samling, bestræbe mig for allerede paa den Finanslov, der forelægges for den kommende Rigsdagsamling, at faa dette Spørgsmaal med.

Under Nr. 39 er der stillet et Forslag til en anden Affattelse af § 32, den Paragraf, der bestemte, hvilke Straffe, der kunde anvendes i Opdragelsesanstalterne. Her foreslaas nu, at i Børnehjem, Optagelseshjem og Opdragelsesanstalter skulde Børnene være undergivne den almindelige Hustugt under Forstanderens Ansvar. Dette blev af den ærede Ordfører udviklet saaledes, at det betød, at de skulde være den samme Hustugt underkastede, som Børn ere underkastede fra deres Forældres Side. Jeg kan ikke nægte, at nogen Betænkelighed har jeg ved denne Opfattelse, thi naar man kan give Forældrene en saa udstrakt Myndighed til at anvende Hustugt, som de ifølge Lovgivningen have, er det ene og alene begrundet i det særlige Familie- og Blodsbaand mellem Forældre og Børn, hvorved man i de allerfleste Tilfælde paa Forhaand kan være fuldkommen forsikret